

Vor store Produktion gør en Indførsel aldeles betydningsløs over for Konsumenterne, lige saa vel som for Opdrætterne. End ikke en fuldstændig Lukning vil afbøde Spor af Savn.

Flæsk og Skinker.

Indførselstold paa Svin og en saadan paa Flæsk og Skinker maa naturligt gaa Haand i Haand.

Hovedparten af vor Indførsel heraf er i de senere Aar atter blevet udført og saaledes ikke benyttet af Indlandet til Forbrug. Hvor meget eller hvor lidt fremmed Flæsk, der indgaar i Forbruget, retter sig imidlertid udelukkende efter Prisforholdene. I 1895, under vore saa deprimerende Salgsforhold, var Forbruget af indført Flæsk absolut intet. I hvert Fald var Udførslen af fremmede Varer større end Indførslen deraf. I 1896, da Konjunkturerne forbedredes, steg Forbruget til 400,000 Pbd., og i de 3 første Kvartaler af 1897 er Forbruget af fremmed Flæsk 1,840,000 Pbd.

Den Vare, der indføres, er i Hovedsagen det saakaldte „Spæk“. Det er saaledes ikke den samme, der frembringes i vore Slagterier og som Bacon udføres til England. Det udvindes derimod af en lignende Vare, som vi tidligere udførte til Hamborg i levende Tilstand, nemlig store Fedesvin. Siden denne Udførsel blev standset ved et Forbud, har Salgsforholdene for disse derfor været meget flette, da England ikke som Regel er nogen stor Forbruger af en saadan Vare. Om Produktionen af store Fedesvin end er trængt meget tilbage i de senere Aar, begrundet i flette Salgsforhold, er den dog ret betydelig endnu, da mange Udsælgere foretrække denne Produktion fremfor Slagterisvin, saafremt Forholdene i øvrigt tillade det. En Told paa Flæsk vil da navnlig komme Produktionen af store Fedesvin til gode, idet Hjemmemarkedet forøges. Det maa endvidere bemærkes, at medens Indførslen af denne Vare tidligere kom fra Sverige og Nordamerika, er det nu Rusland, der optræder med en stærkt stigende Indførsel. Den Vare, vi erholdt fra Sverige, var Bacon, der transiteredes til England; den beløb sig i 1896 til 5,4 Mill. Pbd. Fra Nordamerika erholdt vi tidligere vort Forbrug af „Spæk“. Denne Indførsel er gaaet stærkt ned, som Følge af at man nu ogsaa der har lagt sig efter Produktionen af „Bacon“ og konkurrerer dermed ved Siden af vort Flæsk paa engelske Markeder. Vor amerikanske Indførsel var i 1890: 882,000 Pbd., i 1896: 155,000 Pbd. Fra Rusland erholdt vi derimod i 1890: 122,000 Pbd. og i 1896: 1,433,000 Pbd.

I de 3 første Kvartaler af 1897 er der foruden den ovennævnte Vare indført som først Flæsk 246,000 Pbd. Dette indgaar i Hovedstadens Forbrug og konkurrerer saaledes med vort Torveflæsk fra Kjøbenhavns indenlandske Opland.

Af ovennævnte Forhold synes det at fremgaa, at en Indførselstold paa Svin og Produkterne deraf ingenlunde vil være uden Betydning for Afsetningsforholdene for vor indenlandske Tilvirkning, og dette vil navnlig være Tilfældet under dalende Konjunkturer, men vil næppe kunne hæve Prisen for Konsumenterne.

Oft.

Det er en af de saa af Landbrugets Frembringelser, der har været beskyttet ved en Indførselstold. Trods denne og uagtet at der er opnaaet en ret betydelig Fremgang i Tilvirkning af federe Ostesorter, formaar Tolden ikke at holde Udlandet Stangen, hvad disse sidste angaar. Indførselen heraf var i 1890—94: 1,4 Mill. Pbd., 1895: 1,6 Mill. Pbd., 1896: 1,9 Mill. Pbd. Skal man derfor vente at forbedre Forholdet, maa Tolden forhøjes ret væsentligt.